

РЕШЕНИЕ

№ 209

гр. И., 29.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – И., ШЕСТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЮЛИАНА ИВ. ТОЛЕВА**

при участието на секретаря **НИКОЛЕТА Г. КУЗЕВА**
като разгледа докладваното от **ЮЛИАНА ИВ. ТОЛЕВА** Гражданско дело № 20231840100769 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 7 и сл. ЗЗДН.

Образувано е по молба на В. Л. Г., ЕГН: *****, адрес: град И., ул. „П.“ № **, в която се твърди че ответникът Л. И. Г., адрес: град И., ул. „П.“ № **, който е неин син е осъществявал спрямо нея системно домашно насилие – постоянно бил пиан и буйствал, бутал и удрял молителката, счупил всички стъкла на общия им дом. Молителката посочва, че, често спи на улицата или при приятелки от страх от ответника. В открито съдебно заседание молителката уточнява, че на 20.08.2023г. ответникът се опитал да □ посегне, чупил чаши, бил пиан, което поведение породило в нея страх и тя спала на улицата в продължение на седем дни, затова подала и молба за защита.

Моли да бъде издадена заповед за защита, с която да се наложи забрана на ответника да доближава нея и същият да бъде изведен от дома на молителката.

Ответникът не е подал писмен отговор на молбата.

В съдебно заседание, молителката се явява лично и поддържа депозираната молба. Прави уточнения във връзка с периода, в който твърди да е извършен последния акт на домашно насилие, която я мотивирал да подаде молба за защита.

Ответникът редовно призован, не се явява.

На 05.09.2023 г. е издадена Заповед за незабавна защита по делото в полза на молителката, с която срещу ответника са наложени предвидените мерки за защита по чл. 5, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 ЗЗДН.

Съдът, след като изслуша становищата на страните и след преценка на събраните в хода на производството доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Предявена е претенция с правна квалификация чл. 4 ЗЗДН.

Молбата е процесуално допустима, тъй като е подадена в законоустановения преклузивен тримесечен срок, от легитимирано лице, визирано в чл. 8, т. 1 ЗЗДН - пострадало от домашно насилие лице, извършено от низходящ – дете на молителката, - чл. 3, т. 5 ЗЗДН. Към молбата е приложена и декларация от молителката по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН.

Разгледана по същество молбата се явява основателна.

Чл. 2 ЗЗДН дефинира, че домашно насилие е всеки акт на физическо, психическо, сексуално насилие, емоционално или икономическо насилие, както и опитът за такова насилие, принудително ограничаване на личната свобода и на личния живот, извършено от и спрямо определена категория лица, в която попадат ответникът и молителката. От дефиницията, дадена в чл. 2 от закона, а и от разпоредбата на чл. 10, ал. 1 ЗЗДН, следва, че идеята на закона е не да се изследва поведението на ответника общо и абстрактно, а конкретният твърдян акт на домашно насилие, индивидуализиран по време, място, начин и проявна форма. Съобразно него се преценява основателността на молбата, относимостта на доказателствата и адекватната мярка за защита.

Действително в приложената по делото декларация по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН молителката е посочила бланкетно, че ответникът осъществява спрямо нея постоянен тормоз. В уточнителната молба и в откритото съдебно заседание същата посочва, че на 20.08.2023г. ответникът отново бил пиян, посегнал □, бутнал я, хвърлял по нея чаши и съдове, за да избяга от него молителката спала навън седем нощи – от 20.08.2023г. до 27.08.2023г. Именно описания от молителката акт на домашно насилие от страна на ответника е мотивирало молителката да потърси защита по съдебен ред.

Извършеното на 20.08.2023г. безспорно следва да се квалифицира като акт на домашно насилие спрямо молителката, който се изразил в упражнено физическо насилие чрез блъскане, опит да удари молителката, хвърляне по нея на чаши и съдове, като същите действия представляват и упражнено емоционално и психическо насилие, тъй като са предизвикали основателен страх у молителката и същата е спала извън дома си в продължение на седем нощи след процесния акт на домашно насилие.

Съдът намира, че твърденият акт на домашно насилие спрямо молителката, е доказан посредством подадената от молителката декларация по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН.

Съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 2, т. 3 ЗЗДН като доказателствено средство в процеса е предвидена декларацията по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН. С оглед специфичния характер на отношенията, чиято защита се търси по ЗЗДН, е предоставен улеснен за молителя ред да представи декларация по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, на която е придадено доказателствено значение и в случай на липса на други доказателства съдът да издаде заповед за защита от домашно насилие само на основание приложената декларация, доколкото в нея се съдържа конкретно и ясно описание относно датата, мястото, времето и конкретните действия, с които е извършено насилието по смисъла на чл. 2 ЗЗДН.

Действително молителката не ангажира никакви други доказателства в подкрепа на твърденията си за осъществен спрямо нея от ответника акт на домашно насилие освен декларацията по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, допълнена и уточнена с молба от 05.09.2023г. и с изложени в откритото съдебно заседание фактически твърдения. Съдът взема предвид и влошеното емоционално и

психическо състояние на молителката, което се възприе в откритото съдебно заседание. Молителката бе видимо разстроена, въпреки усилията не можа да съдържи плача си, говорейки за ответника и неговите постъпки спрямо нея трепери и се разстройва още повече. Видно е от поведението □, че психическото състояние на молителката е силно разстроено.

В този случай, в доказателствена тежест на ответника, при направеното оспорване, че е извършил твърдените актове на домашно насилие, е да проведе успешно насрещно доказване, което да обори изложените в декларацията твърдения и да разколебае придадената ѝ от закона доказателствена сила.

Съдът намира, че подобно успешно насрещно доказване не бе проведено от ответника, а същият не е оспорил, че е извършил твърденият от молителката акт на домашно насилие.

В процесния случай, освен декларацията по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН, която може да служи като единствено основание за издаване на заповед за защита, склонността на ответника към насилие и неспазване на установения правов ред се доказва, макар и косвено, и от постъпило един ден преди откритото съдебно заседание по делото писмо от Районно управление на МВР – И., от което е видно, че спрямо ответника се води досъдебно производство № 188/2023г. по описа на РУ И. и пр.пр. № 1766/2023г. по описа на РП Самоков, ТО - И. за престъпление по чл. 296, ал. 1 НК. Разпоредбата на чл. 296, ал. 1 НК предвижда състав на престъпление за неизпълнение на заповед за защита от домашно насилие или осуетяване изпълнение или неизпълнение на съдебно решение.

Предвид установеността на извършеното домашно насилие спрямо молителката на процесната дата, следва да бъде преценено какви мерки съдът следва да наложи, за да гарантира защитата на молителката.

Съдът намира, че следва да наложи на ответника мярката по чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗЗДН, с която да бъде задължен да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо молителката.

Подходяща е и исканата от молителката мярка по чл. 5, ал. 1, т. 2 от ЗЗДН -отстраняване на извършителя от съвместно обитаваното с молителката жилище, както и мярката по чл. 5, ал. 1, т. 3 ЗЗДН да се забрани на извършителя да доближава молителката, тъй като агресивното му поведение и склонността към физическо насилие представляват реална заплаха за здравословното и емоционално състояние на пострадалата и следва да □ бъде осигурена максимална защита. Ето защо и мерките за защита по чл. 5, ал. 1, т. 2 и т. 3 ЗЗДН следва да бъдат наложени за срок от осемнадесет месеца от датата на постановяване на решението. Този срок съдът намира за необходим и достатъчен за ответника да преосмисли поведението си спрямо молителката, която е негова майка.

Съгласно чл. 5, ал. 4 ЗЗДН на извършителя следва да бъде наложена и глоба в размер от 200 до 1000 лева. Съдът намира, че предвид всички обстоятелства, установени по делото - упражненото от ответника физическо насилие над молителката, която е негова майка, осъщественото емоционално насилие, което в комбинация с физическото такова е предизвикало такъв страх у молителката, че същата спи извън дома си – на улицата, то в настоящия случай глобата следва да бъде определена в размер към максималния, а именно 700 лева.

На основание чл. 15, ал. 2 ЗЗДН, с оглед уважаване на молбата, следва да бъде издадена Заповед за защита, в която извършителят да се предупреди за последиците от неизпълнението ѝ по чл. 21, ал. 3 ЗЗДН.

На основание чл. 16, ал. 3 ЗЗДН, преписи от решението и от заповедта следва да се връчат на страните, на РУ МВР – И..

На основание чл. 11, ал. 2 ЗЗДН, във връзка с чл. 16 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати държавна такса за производството по делото в размер на 25 лева по сметка на РС - И. /т. 22 ТР № 6/2012 г. от 06.11.2013 г. на ОСГТК на ВКС на РБ/.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че **Л. И. Г., ЕГН: *******, с адрес: град И., ул. „П.“ № **, е осъществил на 20.08.2023 г. в къща в град И., ул. „П.“ № ** акт на домашно насилие спрямо **В. Л. Г., ЕГН: *******, адрес: град И., ул. „П.“ № **, изразил се в упражняване на физическо насилие върху нея чрез блъскане, опит да нанесе удар, хвърляне на чаши и съдове по молителката, които действия представляват и емоционално и психическо насилие спрямо молителката, довело до основателен страх у същата.

НАЛАГА на **Л. И. Г., ЕГН: *******, с адрес: град И., ул. „П.“ № ** следните мерки за защита от домашното насилие:

ЗАДЪЛЖАВА извършителя **Л. И. Г., ЕГН: *******, с адрес: град И., ул. „П.“ № ** **ДА СЕ ВЪЗДЪРЖА** от **ИЗВЪРШВАНЕ НА ДОМАШНО НАСИЛИЕ** срещу **В. Л. Г., ЕГН: *******, адрес: град И., ул. „П.“ № **.

ОТСРАНЯВА извършителя **Л. И. Г., ЕГН: *******, с адрес: град И., ул. „П.“ № ** от съвместно обитаваното с **В. Л. Г., ЕГН: ******* жилище, находящо се в град И., ул. „П.“ № ** за срок от **ОСЕМНАДЕСЕТ МЕСЕЦА** от датата на постановяване на решението.

ЗАБРАНЯВА на извършителя **Л. И. Г., ЕГН: *******, с адрес: град И., ул. „П.“ № ** **ДА СЕ ДОБЛИЖАВА** до **В. Л. Г., ЕГН: *******, на разстояние по-малко от **50 метра**, както и до жилището □ на адрес: град И., ул. „П.“ № **, местоработата □, местата за социални контакти и отдих за срок от **ОСЕМНАДЕСЕТ МЕСЕЦА** от датата на постановяване на решението.

НАЛАГА, на основание чл. 5, ал. 4 ЗЗДН, на **Л. И. Г., ЕГН: *******, с адрес: град И., ул. „П.“ № ** **ГЛОБА** в размер на **700,00 лв. /седемстотин лева/**, платими по сметка на РС - И..

ДА СЕ ИЗДАДЕ Заповед за защита на **В. Л. Г., ЕГН: *******, адрес: град И., ул. „П.“ № ** с цитираните по-горе мерки, която подлежи на

незабавно изпълнение.

ПРЕДУПРЕЖДАВА, на основание чл. 21, ал. 3 ЗЗДН извършителя **Л. И. Г., ЕГН: *******, с адрес: град И., ул. „П.“ № **, че при неизпълнение на съдебната заповед, полицейският орган, констатира нарушението, задържа нарушителя и незабавно уведомява органите на прокуратурата.

ОСЪЖДА на основание чл. 11, ал. 2 ЗЗДН **Л. И. Г., ЕГН: *******, с адрес: град И., ул. „П.“ № ** да заплати по сметка на Районен съд - И. сумата от **25 /двадесет и пет/ лева** - държавна такса за производството по делото, както и държавна такса от **5 /пет/ лева**, в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

ПРЕПИС от решението и от заповедта за защита да се връчат на страните, на РУ МВР -И..

При необходимост връчването на заповедта на причинителя на домашното насилие да стане със съдействието на полицейските органи или кмета.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд София, в 7-дневен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – И.: _____